

הדלקת נרות: 18:59

יציאת השבת: 19:51

רבינו תם: 20:41

ע"פ אופק תל אביב
ח' באייר תשעפ"ג

טוב לחסות בה'

838

מה ה' רוצה ממני?

אחרי מות קדושים התשפ"ג

שני בני אהרן, נדב ואביהו, השתוקקו עד מאד לעבוד את ה' והקריבו אש זרה. וַיִּקְחוּ בְנֵי אֶהֱרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אִישׁ מִחֶתְתּוֹ וַיִּתְּנוּ בָהֶן אֵשׁ וַיִּשְׂמוּ עָלֶיהָ קִטְרֹת וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי ה' אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם. אומר רבנו אור החיים הקדוש: "פירוש: ומה היא זרותה? שלא צוה ה' אותה!".

יסוד גדול ועצום מלמד אותנו רבנו 'אור החיים' – נדב ואביהו עסקו בדבר רוחני גדול ומרומם, אך היתה בו בעיה אחת – ה' לא ביקש זאת. זהו אינו רצונו של ה' יתברך כעת מכס, ולכן הם נפטרו מהעולם. כמה פעמים אנו חושבים שאנו עושים את רצונו של בורא עולם, אך זה לא מה שה' מבקש מאיתנו כעת – זוהי אש זרה. זו אכן מצוה ודבר חיובי, אך הקב"ה לא רוצה זאת כעת מאיתנו.

הגמרא שואלת (סוטה כא): "איזהו חסיד שוטה? כגון שרואה אשה טובעת בנהר, ואומר: 'אין ראוי שאביט בה', ולכן הוא ממשיך בדרכו והאשה טובעת. לדעתו הוא התרומם בכך שלא התקרב לאשה והביט בה, אך בשמיים מצטערים מאותו מעשה 'מרומם', וקוראים לו 'חסיד שוטה' – זה לא רצון ה'. כעת הקב"ה רצה שתלך ותציל אותה, ותניח את ההקפדה על צניעות לשאר הזמנים.

אדם יכול לעזוב את אשתו כשהיא קורסת בבית עם הילדים והכביסות, בעודנו הולך לעזור לאחרים או ללמוד שעות, בזמן שהיא ממררת בבכי בבית. האם לזה יקרא רצון ה'? והרי הוא הלך לעסוק בדבר שהינו רצון ה' – אך זוהי אש זרה! ה' לא רוצה את זה כעת! זה אש רוחנית, אך כעת היא זרה!

סיפר הגה"צ הרב שלום ארוש שליט"א: "ב"ה יש לנו שיעור קבוע בחולון לעשרות יהודים מתקרבים בכל יום חמישי. שיעור שב"ה עושה פירות גדולים ומקרב המון יהודים לבורא עולם.

יום אחד, אני עומד לצאת מהבית לשיעור, ובאתי להיפרד מאשתי. אשתי פונה אליי ואומרת לי: "אני לא רוצה שתלך לשיעור, בבקשה תעזור לי בבית עם הניקיונות". מה? והרי מחכים לי עשרות אנשים שרוצים להתחזק, ומה זה לטאטא בית מול זיכוי הרבים של עשרות אנשים הצמאים לחיזוק?

חייכתי ואמרתי: "אם אשתי הצדקת בצער ומבקשת ממני זאת – זה רצון ה' ממני כעת, ואם אלך לשיעור ואשאיר אותה בצער, הרי שזה לא רצון ה', וזוהי אש זרה. עצרתי את הכל, עזרתי לה זמן מה, ורק אחר שנעשתה שמחה ומאושרת יצאתי לשיעור באיחור". לדעת מה ה' רוצה ממני!

דומה לכך התבטא גדול מזכה הרבים, הרב שניר גואטה שליט"א ואמר: "מי שמכיר אותי יודע שאשתי הרבנית היא המנהלת של השיעורים וזיכוי הרבים. אם היא החליטה שהשבוע אני נשאר בבית לשחק עם הילדים, אזי כל השיעורים של מאות נערים ונערות באילת ידחו. כי זה מה שהקב"ה רוצה ממני!".

ממש כדברי רבנו אור החיים הקדוש: "ומה היא זרותה (של אותה אש)? שלא צוה ה' אותה!". סיפר הרב יאיר נחום שליט"א: "ישנו יהודי בארץ מזכה הרבים, אשר אלפים מאזינים לשיחותיו ומאות בני נוער ניצלו בזכות שיחותיו מאיסורי תורה קשים. בחודש האחרון הוא חשף בפניי סוד מיוחד: "לא

שיתפתי איש מעולם בדבר זה, אך דע לך כי מגיל 16 לא פתחתי גמרא". יתר על כן, הוסיף ואמר: "דע לך, כי יש לי רתיעה לפתוח גמרא". "האם יתכן דבר שכזה?" חשבתי לעצמי, "יהודי מזכה הרבים שלא טעם של דף הגמרא, אשר הוא הטעם המתוק ביותר בעולם".

ואז הוא גולל בפניי סיפור מצער ביותר... – ההמשך המרתק בעמוד 4 –

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. ליאורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אשרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן ורדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. ניסים חיים רחל בן לטימה.

זיווג הנוג: גיר ואודליה בני ציפורה.

זשביק: שולמית בת איריס. יסכה בת מזל. אלס בת פרידה. בת-חן בת גילה רוחמה. בננס זכרים – הדר בת נחמה.

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה, הרב שמעון בן בחריה. הרב שמעון בעדני בן חביבה. מ"ס עדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורגיי. גבריאל בן סמינה. יוסף בן נגיה. פרחיה בת טובה. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שלמה בן סעדיה זנדאני. עמרן יוסף בן סאלם ומרים. שרה בת קמר. רבי עובדיה בן יפת. מרים בת ר' שמריהו. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה.

העלון מוקדש להצלחה, בריאות ופרנסה בכל לתורם בעילום שם ומשפחתו על אלפי זכויות של עלונים מידי שבת!

העלון מוקדש לעילוי נשמת דוד רוקח ת.נ.צ.ב.ה

צליית הכבד

יש לעורר לעם בענין הכבד מה שמצוי בכמה אולמות שמגישים במנה עיקרית כבד, ופעמים שמגישים אותו כבד שלם ואינם רוצים לקרעו שתי וערב כדי שיראה יפה ומכובד.

וכבר פסק השו"ע (סי' ע"א) 'הכבד יש בו ריבוי דם, לפיכך אין לו תקנה לבשל על ידי מליחה כשאר בשר, אפילו אם יקרע את הכבד שתי וערב וימלחנו. ואם רוצה לבשל את הכבד צריך קודם לצלותו וקודם הצליה יחתוך את הכבד לכל אורכו ורוחבו (משום דם שבסימפונות) ומניח מקום חיתוכו למטה וצולחו ואחר כך יבשלו. ואם לא קרעו קודם הצליה, כתב השו"ע (שם ס"ג) שיקרענו אחר צליה והיינו משום דם הסימפונות.

אולם דעת הרמ"א (שם) כי צלי אין צריך שום חיתוך כלל, וכן נוהגים עדות אשכנזי אפילו לכתחילה.

רוגע ללא פחד

באחד הערבים, במהלך קבלת קהל במעונו של נשיא מועצת חכמי התורה מרן הגר"ש כהן זצ"ל, נשאל מרן ע"י מספר בחורים שמתמודדים עם פחדים, ודאגות, כיצד להסיר זאת מליבם. אחד מן הבחורים אף ציין כי בעירו אירע פיגוע קשה, מה שגורם לו לתחושות של

סם הרגעה

פחדים בעיקר בשעות הלילה, דבר שאף מלווה עוד רבים מבני ישיבתו ומכלל העיר ומה הדרך להתמודד מול כך? מרן זצ"ל בירך את הבחורים שיזכו להמשיך לשקוד על דלתי התורה בנחת ובשמחה ואמר, "הקפידו כל לילה כשאתם במיטה לפני שאתם נרדמים, תלמדו משהו, תרדמו מתוך לימוד, מתוך דבר תורה, זה יגרום להסיר את כל הפחדים והדאגות ממכם, זה הדרך הטובה לכך", אמר לבחורי הישיבה שפקדו את מעונו לברכה לקראת חג מתן תורה אשתקד (התשפ"ב).

וכן צריך לתת את הדעת על 'לבבות' שמגישים באולם שגם צריך לקרעו וכמו שפסק השו"ע (סי' ע"א): "הלב – מתקבץ הדם בתוכו בשעת שחיטה, לפיכך צריך לקרעו קודם מליחה ולהוציא דמו ולמלחו אחר כך. ודי לקורעו או לאורך או לרוחב ואין צריך לקורעו גם לאורך וגם לרוחב".

זהירות ממליחה

יש להעיר על אותם שמולחים הכבד קודם הצליה כדי שיקבל טעם מליחות ואח"כ צולים הכבד, דאין לעשות כן, וכמו שפסק הרמ"א (סי' ע"א) שנהגו שלא למלוח כבד כלל אפי' לבדה, ואין לשנות. רק יש למולחה קצת בעודה תחובה בשיפוד או מונחת על האש לצלותה. וכתב הש"ך (סקט"ז) שני טעמים בדבר: שיהא היכיר שאינו דומה לשאר בשר, ועוד שהאש חוזרת ומבליעה הדם, ולכן ידיח קודם הצליה.

הרב אבנר קוואס

מתוך הספר 'ביתנו החדש'

מתקוטטים זה עם זה. הוא פנה אליהם מיד ואמר להם בקול רם: "מה זה? חס וחלילה! בבית הזה מדברים רק עם הפה ולא עם הידיים! אוי ואבוי לכם אם אראה את שניכם מתקוטטים... לכו מיד לחדר!". הילדים הסתובבו מבוישים והלכו לחדר. לטון הסמכותי של אבא אין תחליף. גם אם האמא יודעת לעשות זאת טוב, אך לסמכות הטבעית שהקב"ה נתן לאבא אין מחליף, ועליו להיות הקפטן והמנהיג של הספינה בבית על מנת ליצור אווירה טובה.

לעיתים, אנחנו משחררים מעל עצמנו דברים רבים בתחושה: "אשתי, אמא של הילדים שלנו תחנך אותם טוב מאוד בדבר... רעיתי תוביל את כל מהלך השיפון של הדירה... היא תדאג לשלוח את הילדים לאבות ובנים...", בעוד הבעל נסוג לאחור ומפיל עליה את כל האחריות. אמת, כי בית הוא השקעה

הדדית, וכאשר צד אחד אינו יכול כעת לנהל את האירוע, הרי שלשם כך יש את הצד השני. אך אין לסגת מעמדת המנהיג ולהפיל הכל באופן קבוע על הצד השני. אתה המוביל והאחראי כאן! נתאר לעצמנו שראש הממשלה ישב בצד ויפיל את האחריות על השרים בעוד נוצר בלאגן גדול. "הלל, בשביל מה בחרו בכך להיות המוביל והראש?". אם יודעים זאת, גם אם נפגעים מבני הבית, וגם אם נופלים בכעס – לא נשברים. כי מנהיג צריך להוביל באהבה בכל מצב!

מנהיג הבית

למדנו שבמילה איש נמצאת האות 'יוד' שמהותה עולם הבא. כלומר, תפקידו של האיש לדאוג להנהגה של הבית. רבים חושבים שתפקידו העיקרי של הבעל הוא לפרנס. זה נכון אבל לא מדויק, כי תפקידו של הבעל הוא גם לפרנס. הפרנסה היא חלק חשוב מאד בניהול התקין של הבית וגם בהשכנת השלום, אבל היא לא העיקר.

בעל שחושב שתפקידו הוא רק לפרנס כלכלית, כדאי שידע שיש לו מחליפים, ואפילו טובים ממנו. גם אם הוא לא יהיה בבית ח"ו, או גם אם יברח וישאיר את אשתו והילדים לבד, הם לא ימותו ברעב.

ישנם עוד הרבה 'צינורות' שדרכם הפרנסה יכולה להגיע לבית, כגון: הבטחת הכנסה, ביטוח לאומי, עמותות וארגוני חסד, גמ"חים ועוד.

תפקידו של הבעל אינו רק לפרנס חומרית ולדאוג לצורכי הבית, אלא גם לפרנס רוחנית! הבעל הוא הקפטן, ותפקידו של הקפטן לא מסתיים בלחיצה על הדוושה וסיבוב ההגה ימינה ושמאלה. קפטן אמיתי הוא זה ששם לב לאנשים שנמצאים תחת פיקודו ודואג תמיד לרווחת נוסעי הספינה, ולתפקודו התקין של הצוות.

אציין בפניכם דוגמא לדבר: "איציק שב הביתה. מיד כשפתח את דלת הבית, הוא ראה את שני בניו הקטנים

אהרון הכהן לוקח שני שעירים ועושה גורלות ביניהם – מי יוקרב קורבן ניחוח לה', ומי יושלך בהר עזאזל ויתפרקו איבריו.

נשאלת השאלה: מה העניין לערוך גורל ולראות מי יצא לה' ומי יצא לעזאזל? הרי אין מדובר בבני אדם העומדים במתח מי לחיים ומי למות, אלא בבעלי חיים – ואם, כן הכי פשוט לקבוע בעצמנו כי פר אחד יהא לה' והשני לעזאזל?...

הסכיתו ושמעו לפירושו של רבנו סעדיה גאון: 'רצה הקב"ה ללמדנו כלל גדול ביסוד האמונה לכל תהלוכות החיים, כי הכל ביד שמיים'. ואז ממשיך הרב ואומר: 'וגם בהמה ההולכת לאבדון – לעזאזל, אין זה אלא כי כך גזר עליה הקב"ה בהשגחתו העליונה על כל פרט ופרט בברואי עולם.

על כן, ציוה ה' לבחור את השעיר לעזאזל על ידי גורל, ללמדנו כי דוקא בעזרת הגורל אשר אין בו התערבות בן אנוש בתוצאותיו, אלא ניכר בעליל שהוא גורל שמיים ובגזירת עליון, ומכאן באה פרשה זו ללמד על הכלל'.

דברים מתוקים מדבש ונופת צופים! הכל בהשגחת עליון, אפילו מה יהא עם כל פר ופר. אין מקרה!

סיפר הרב אפרים שרבני שליט"א: "אחד האברכים בקהילה שלנו, חלה במחלה הנוראה ל"ע בראשו. חיפשנו בשבילו מנתח טוב ומומחה שיחא השליח להציל את חייו. אחר בדיקות וחיפושים, מצאנו את פרופסור שושן המומחה בניתוח מסוג זה. זמן קצר לפני הניתוח, ניגשתי אל הפרופסור ואמרתי לו: "רציתי לשאול את כבודו, האם יהיה בסדר מצידכם שאתייעץ עם 'הרב פירר' – המומחה הגדול בענייני רפואה, לגבי הניתוח של התלמיד היקר שלנו". שאלתי אותו זאת, מפני שיש

רופאים שנפגעים אם הולכים לשאול ולהתייעץ אצל רופאים אחרים.

הפרופסור חשב מעט ואמר: "תנסו, זה לא מפריע לי, אבל שמעתי שהוא בחו"ל כעת, כך שאינני יודע אם תצליחו להשיג אותו", חתם ואמר. ואכן, ניסינו להשיג אותו, אך הדבר היה בלתי אפשרי, כיוון שהתבשרנו שהוא יצא לסבב פגישות עבודה בחו"ל.

לאחר שבוע, הגענו אל הפרופסור בצער ואמרנו לו: "אנו מצטערים, ניסינו לתפוס את הרב פירר, אך ללא הצלחה. על כן, נעשה כפי שאמרת, וה' יעזור שזו אכן צורת הניתוח הטובה ביותר בשביל להציל

את חיי התלמיד היקר".

לפתע, חייך הפרופסור ואמר לי: "אתה רוצה לשמוע משהו מדהים?".

"בוודאי", עניתי. והוא החל לספר: "שבוע שעבר, הייתי צריך לטוס לכמה ימים לחוץ לארץ, הזמנתי כרטיס לטיסה. והנה, בעודי מתיישב במקום במטוס, אני מבחין כי האדם היושב לצדי הוא לא פחות ולא יותר מ... הרב פירר בכבודו ובעצמו! אבל תשמע את ההמשך. אני פותח את המחשב שלי, ומכל עשרות המטופלים שלי בארץ ובעולם, המחשב פותח לי מיד את הצילומים של... התלמיד שלך. ממש נפתחו לי, כאילו שכחתי לסוגרם. הייתי המום והבנתי שיש פה השגחה מהשמיים. מעולם לא דיברתי עם הרב פירר, אלא רק שמעתי עליו. כשראיתי זאת, פניתי אליו ואמרתי לו: "אתה זה אדון פירר, נכון?". "כן", הוא ענה לי בחיוב. "האם תוכל לעבור לרגע על הדיאגנוזה של אחד המטופלים שלי.

הוא צריך לעבור ניתוח מורכב להסרת מחלה בראש, ואני רוצה לנתחו באופן מסוים". הוא הביט כמה דקות, ואמר: "כן, זו הדרך הבטוחה ביותר לעשות את הניתוח, תעשו לו כך!". לכן, רציתי לשמח אותו שנעשה את הניתוח ויש לכך גם הסכמה רפואית מאדון פירר!", חתם בשמחה.

ממשיך הרב שרבני: "כשסיפר לי זאת הפרופסור הרגשתי רגש וצמרמורת בכל הגוף. הבטתי לשמיים ואמרתי: 'רבנו של עולם, ישתבח שמך לעד, הרי זה פשוט לא יאומן. הרי יש לך מילארדי בני אדם שבראת בעולם, ומתוכם יש לך הרב פירר – אחד, ופרופסור שושן – אחד. ומכל העולם הפגשת את שניהם יחדיו.

ואיך הפגשת? – גרמת ששניהם יעלו על אותו מטוס, ומתוך 250 מקומות במטוס, עשית שהם ישבו בדיוק, אבל בדיוק רב אחד ליד השני.

ואם זה לא מספיק, עשית שברגע שפרופסור שושן פתח את המחשב, מכל עשרות המסמכים והקבצים שלו, נפתח לו דווקא התיק של התלמיד. הרי זה מרגש ולא מובן בשכל. אם לא השגחה אלוקית מהשמיים בצורה הכי מדויקת, זה לא הגיוני שזה יקרה. רבותיי, העולם שלנו הוא ספר נפלאות והשגחות אחד גדול, רק צריך לפתוח את העיניים ולראות שיש מנהל גדול שמשגיח על מעשי בני אדם ועושה הכל בחכמה ובדיוק רב, להביא כל אדם למקומו. כל רגע, כל דקה וכל שעה ישנה השגחה מדויקת על כל יצור בעולם. כשאדם מרגיש עזוב, בודד ונופל – חסרה לו ההבנה שאין רגע קטן שבורא עולם לא משגיח עליו, אין רגע שהקב"ה לא דואג לך ועושה הכל בשבילך. אנו לא מבינים זאת תמיד, אך אם זוכים, רואים שהכל מנוהל בהשגחה מופלאה כל הזמן אך ורק לטובתנו.

"שֶׁאֵין לָךְ אָדָם שֶׁאֵין לוֹ שְׂעָה, וְאֵין לָךְ דָּבָר שֶׁאֵין לוֹ מָקוֹם", אומר התנא באבות (ד',ג'), ללמדנו כי 'המכין מצעדי גבר' מוביל כל אדם ובהמה למקום בו הוא עליו להיות ובזמן שבו נגזר עליו מהשמיים, אין דבר שמתרחש בלא בהשגחה פרטית, הכל בגזירת עליון ובגורל שמיים בכל צעד שעובר האדם.

פסח השנה, שנת תשפ"ג, מיודענו
מזכה הרבים על הקו ושומעים את
ההתרגשות בקולו – "אני מרגיש שזכיתי
גם בייעוד שלי להציל נפשות הנמצאות
בשואל, ואני רוצה לומר לך שחזרתי
ללמוד ולהינות ממתיקות דף הגמרא...".
מי יודע, אולי כל הישועה שחזר ללמוד
דף גמרא היא בזכות עזרה שמיימית
מאותו מלמד בעולם האמת אשר עשה
הכל בשביל שתכפר לו.

הפסוק אומר שנדב ואביהו הקריבו אש זרה אשר לא ציווה ה' – גם אם זה עוד דביקות בה' – זה יכול להיות אש זרה".
מסיים הרב יאיר נחום ואומר: "אותו מזכר הרבים גילה כי מה שלא היה יכול ללמוד דף גמרא כל חייו, יתכן, זה לא היה אש זרה, אלא זה אשר ציווה ה' שדווקא על ידי שלא יכול ללמוד גמרא – זכה להצלת נפשות רבות.
כל אדם יש לו מסלול המיועד בשבילו.

לעיתים מייעדים את האדם משמיים
לעסוק 'באש זרה', בדברים שנראים
שהיא זרה לה' ולא רצויה (כמזכה הרבים
הזה שעבר טראומה ולא יכל ללמוד
גמרא) אך הוא רצון ה' ממש.

דע לך – המצב שאתה עובר אינו
בדיעבד, אלא הוא התכלית שאליה
ולשמה נוצרת להגשים את "יעודך!".
הקב"ה נתן למשה רבנו לגדול בבית
הטמא בעולם, הבית של פרעה הרשע
שכולו כפירה וטומאה – כותב האבן
עזרא, כי רק שם ילמד גינוני מלכות
שיתנו לו להיות מלך של ישראל.
לא לחינם אדם גדל במקום עם ניסיונות
והתמודדויות, לא סתם אדם התחנך
ולמד במסגרות מסוימות ברמה רוחנית
ירודה – הכל מזומן מהשמיים כדי
להעביר אותך שיעור ולימוד שיתן לך
לגדול בהמשך החיים לטובתך!.

בתחום הלימוד?". הוא חיכך בראשו
והודה שהוא לא חשב על כך.
"אני מסכים איתך. לא חשבתי על זה.
כעת אני מבין כי דווקא הדרך שעברתי,
הדרך הלא נעימה עם אותה ישיבה
שהייתי והייתה נראית לי לא טובה,
ופגעה לי בעליה הרוחנית – דווקא היא
זו שהובילה אותו לייעוד שלו, לקירוב
הרחוקים האדיר לו אני זוכה כיום", הוא
התפעל משינוי ההסתכלות.
ואז פניתי אליו ואמרתי לו: "אז אולי

אתה צריך להודות לאותו מלמד שכינה אותך ואת חבריך בכינויים קשים, כי דווקא מילים אלו הביאו אותך לעסוק בייעוד שלך – ומי יודע – אולי את כל זיכוי הרבים העצום אתה חייב לו!.

ואגב, מה עדיף להיות טיפש ומגשים את הייעוד שלך או חכם שלומד דף גמרא ואינו מגשים את הייעוד שלו? כל מטרת לימוד הגמרא כדי שנגשים את לעשות את רצון ה' שייעד לנו בעולם הזה.

היה חשמל באוויר... "נכון, אתה צודק", הוא אמר, "לייעוד שלי הגעת. אבל מה אעשה, והרי יש לי רצון עז ליהנות מדף הגמרא. וכי לא אהנה מהגמרא לעולם?".

"מה הבעיה?", תהיתי, "הרי ניתן לעשות חוויה מתקנת". וכבר באותו שבוע נוצר קשר בינו לתלמיד חכם עדין נפש ומאיר פנים – כדי ליצור חוויה מתקנת.

רבותי, הסכיתו ושמעו, בערב שביעי של

– ההמשך המרתק מעמוד 1 –
 "בצעירותי", סיפר לי מזכה הרבים
 בצער, "למדתי בישיבה קטנה בהם
 היו תלמידים ברמה נמוכה.
 בכל פעם שהיה אחד התלמידים עונה
 תשובה לא נכונה, הרב היה מכנה
 אותו בכינויים נוראיים ולא נעימים.
 ממש משפיל ומבזה אותו על תשובתו
 הגרועה. מאותו זמן, פחדתי להשתתף
 בשיעור כדי שלא אקבל כינוי משפיל,
 ובעקבות כך נוצרה לי רתיעה
 מהגמרא ולא פתחתי אותה עד היום!".
 המשיך אותו מזכה הרבים וסיפר:
 "והנה, לפני זמן מה התבשרתי על
 פטירתו של אותו מלמד. במלאת ימי
 ה-30, עלייתי לקברו ואמרתי לו:
 "מלמד יקר, דע לך, כי המילים
 שהצלפת בי ובחבריי לפני עשרות
 שנים עשו נזק בלתי ישוער – אין לי
 טעם בלימוד בגללך... את הרוחניות
 שלי הפסדתי בגללך... אבל אתה
 יודע מה? אני מוכן למחול לך, רק
 בתנאי אחד – אתה למעלה בשמיים
 תתפלל לפני ה' יתברך שאזכה לחזור
 אל דף הגמרא ולטעום את מתיקותה
 של תורה. והוספתי, כל עוד אינני זוכה
 לטעם של דף גמרא – אינני מוחל לך,
 לא בעולם הזה ולא בעולם הבא!",
 סיימתי לומר זאת על קברו והלכתי.
 ממשך הרב יאיר נחום ומספר:
 "שמעתי את דבריו והזדעזעתי.
 שאלתי אותו: "אמור נא לי בבקשה,
 תחשוב לרגע – אם היית כן מצליח
 ללמוד גמרא ורואה ברכה בעמלך
 וגדל בתורה, האם גם אז הינך חושב
 שהיית מגיע למה שאתה עוסק כיום –
 מסירת שיחות מוסר לבחורים
 מתמודדים ולהצילים מעבירות, או
 שהיית באיזו משרה תורנית גבוהה

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: הרב רונן בן אורלי, אבשלום בן ויולט, יונה בדיחי בת טורקיה, גאולה בת דבורה, ולרי אריה בן אירנה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, יואב חי אברהם ב"ב וצאצאיו.

לזיווג הגון: בן בן נאווה, אביגיל בת מזל.

לעילוי נשמת: כל הנרצחים על קידוש ה' יתברך בכל הדורות!

הפצה ברמת השרון!

**דרושים תורמים ומפצים לכמה בתי כנסיות
ברמת השרון הרוצים ומעוניינים לקבל את העלון
מידי שבת. לפרטים נא ליצור קשר עם העלון**

מידה באיזה מוצאי שבת (שאינו ליל תענית) לא קיימת מצוות סעודת מלווה מלכה?

ԱՅՆ, ՈՐՔ ՄԱՏՍ ՀԱ ԿԱՅՈՒՆԸ ՈՒ ՔՈՒՆ ՀՀՈՄԵ ԵԱԿԱՅ՝
ՏՈՏՈՒՄ ՈՒՅԱՆ ՄԻՍԻՆ ԵԱՏԱՍ ՀՀՈՒՄ, ՄԱՀԵՍ
ԵՈՍ ԵՐԹՈՒՄԸ ՊԱՏ ԵԱՏԱՍ՝ ՀՄԵ ՄԻՆ ԽԱՆԴԱԿՈՒՄ

דפוס צבעים אמייתיים

כל הזכות של העלונים שלכם!

תרמו לעלון - 100% זיכוי הרבים על שמכם!

לתגובות: 052-7151858

רחוב משה בריל פ, ת"א, מספ' אחיאל

DANIEL777ACHIEL@GMAIL.COM